

[Aase Olesen]

betyder for børnene, betyder det formentlig også en lettelse i de økonomiske vilkår for den af forældrene, som har børnene. Derfor synes jeg, der kan være grund til at diskutere, om det er rigtigt, som socialministeren her foreslår, at lovfæste den praksis, man hidtil har haft. Jeg noterer, at ankemyndigheden heller ikke har ment, at der har været lov-hjemmel til det hidtil.

Jeg vil i anledning af SFs bekymring for reguleringen sige, at det radikale venstre selvfølgelig forudsætter, at disse børnetilskud skal reguleres efter nøjagtig samme mekanisme, som man i øvrigt fremover vil regulere sociale ydelser efter. Det er noget, man skal diskutere senere, men vi går ud fra, at børnetilskuddene i så høje indtægter ingen særlig særtstilling.

Endelig er der noget, som jeg kunne have lyst til at udstøde et suk over, men som jeg ikke ved om vi kan gøre noget ved, og det er terminologien.

Vi opererer nu foruden med børneydelsen i skattelovgivningen med noget, vi kalder ordinært børnetilskud, ekstra børnetilskud og særligt børnetilskud. Det adskiller sig ikke særlig meget fra det, vi hidtil har haft, men karakteristisk for det er jo, at disse ord ingenting siger, og det er derfor, det bliver så svært ikke bare for os herinde at holde rede på, hvad der nu er særligt, ordinært eller ekstra, men så sandelig da også for de mennesker, der skal modtage tilskuddene.

Kunne vi sætte en eller anden form for brainstorming i gang, så vi kunne finde nogle mere dækkende betegnelser, synes jeg, det ville være meget ønskeligt. Jeg synes, at man i socialministeriet skulle lægge hovederne i blød og finde nogle bedre ord, hvis man kan.

Birgith Mogensen (CD):

Det er en tiltrængt modernisering af hele børnetilskudsloven, vi i dag skal tage stilling til. Den hidtidige lov og administration har været temmelig kompliceret ikke alene for de kommunale social- og sundhedsforvaltninger, men så sandelig også for den enkelte borger. Loven har været alt for indviklet at gennemskue, måske også fordi lovens ydelser har været et reguleringsinstrument, når de offentlige udgifter skulle skæres ned. Dette råder socialministerens lovforslag heldigvis bod på, fordi alle børnetilskudslovens ydelser frem-

over udbetales uafhængigt af modtagerens indkomst. Den indkomstgraduering, som i mange år har været gældende i børnetilskudsloven, kræver mange ressourcer, og den hertil anvendte arbejdskraft vil nu blive frigjort.

Lovforslagets væsentligste ændringer er en konsekvens af skattereformen, som forudsætter, at det almindelige børnetilskud ophæves og erstattes af den familiefølgende på 5.000 kr. årligt pr. barn under 18 år, der allerede er vedtaget.

Det er sådan i et samarbejde, at når der skal opnås et resultat, må parterne bøje sig mod hinanden, og jeg ville personlig ikke have været modstander af, at der netop her var blevet lagt loft over denne ydelse, så modtagerens indkomst på en eller anden måde havde været afgørende for ydelsens størrelse. Det har altid været CDs politik, at man skulle have ret til ydelser, hvis behovet var til stede. Jeg kan frygte det merforbrug, som disse 5.000 kr. pr. barn vil give visse grupper.

Ungdomsydelsen har været meget administrationskrævende for kommunerne, fordi netop denne ydelse skulle udbetales efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Så er det betydelig mere regulært, at der nu kommer en retsbestemt ydelse, så de unge ved, hvad de får – og forældrene med.

Jeg ved godt, at der vil komme nogle overgangsproblemer for visse unge og forældre, men dette har socialministeren jo taget højde for i sit forslag. Ændringen vil også betyde, at vi undgår problemer, når de unge selv har indtægter.

Lovforslaget i dets helhed vil medføre en samlet mindredrift for staten, og det har nogle kritiseret, idet de har anført, at socialministeren ville gennemføre skjulte besparelser. Men det er ikke rigtigt. Socialministeren og regeringen har flere gange understreget, at man ikke vil spare på børnefamilieområdet, men de økonomiske ressourcer er heller ikke ubegrænsede. Derfor vil de penge, som er blevet tilovers, blive brugt til en betydelig forhøjelse af det tillæg, som ydes pr. barn til kontanthjælpsmodtagere, hvilket socialministeren også nævner i den skriftlige fremsættelse til dette lovforslag, en forhøjelse, som vi i CD meget gerne ser gennemført.

At der indføres samme normalbidrag for moderen og for faderen, anser jeg som en selvfølge med baggrund i ligeberettigelsen og